

Het Verborgen Bestaan Van Henry En Alice

(The Secret Lives Of Henry And Alice)

door

DAVID TRISTRAM

Vertaling: Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET VERBORGEN BESTAAN VAN HENRY EN ALICE** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **DAVID TRISTAM** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 1996 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for text- and datamining for AI training and similar technologies.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

De Friese Poort 106

1823 BT Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Henry

Alice

OPMERKING VOOR DE REGIE:

Het verborgen bestaan van Henry en Alice is bedoeld voor twee veelzijdige, getalenteerde acteurs - een man en een vrouw. In de tekst wordt een stel van rond de veertig neergezet, maar het toneelstuk loopt net zo goed met acteurs die ergens tussen de dertig en de vijftig zijn. Bij het uitbeelden van hun fantasieën moeten Henry en Alice een aantal karakters spelen en soms vrij plotseling terugschakelen naar hun eigenlijke personage. Ter verduidelijking is in de tekst de naam van elk denkbeeldig personage gezet. Deze rollen worden echter wel gespeeld door Henry en Alice. Het stuk komt het best tot zijn recht in een vrij sober decor.

EERSTE BEDRIJF

Er valt een spotlicht op Henry, die midden op het toneel op de bank zit. Hij richt zich rechtstreeks tot het publiek.

HENRY: Goedenavond, ik ben Henry Olivier. Welkom bij *Een avond uit met Henry Olivier*. Waar zal ik beginnen? De vraag die mij vaak wordt gesteld is: "Ben je familie van de beroemde Laurence Olivier?" Nou, nee. Opvallend genoeg niet. Ergens in de jaren zestig ontmoette ik Laurence voor het eerst - toen speelde hij *Lear*. Ik was toen met *Hamlet* bezig en op zijn vrije avond kwam hij een keertje kijken. Daarvan was ik behoorlijk onder de indruk omdat Laurence vlak daarvoor net de ultieme *Hamlet* had neergezet en ik toen eigenlijk nog maar een groentje in het vak was. Hoe dan ook, in de pauze werd er op de deur van mijn kleedkamer geklopt en daar was hij dan. "Henry," zei hij. "Henry, beste jongen. Geweldig," zei hij. "In één woord geweldig." Maar goed. We babbelden nog wat en vlak voordat hij wegging - en dat is zo typisch Laurence - keert hij zich om, zijn gezicht doodernstig, en zegt: "Wat is die *Hamlet* toch een fascinerende man. Ik ben zo benieuwd wat hij na de pauze gaat doen." (*geamuseerd*) Zo'n humoristisch mens. (*Alice komt ergens vanachter af het podium op. Even loopt zij tijdens het opruimen van de kamer door de lichtkring. In eerste instantie negeert Henry haar tussenwerpselen*)

ALICE: Henry...

HENRY: Daarna werden Laurence en ik natuurlijk dikke vrienden...

ALICE: Heb je nou al thee gezet, Henry?

HENRY: ... En we gingen zo vaak mogelijk bij elkaars voorstellingen kijken...

ALICE: Henry? Heb je al thee gezet?

HENRY: ... wat met onze drukke agenda's natuurlijk niet altijd mogelijk was...

ALICE: Henry...

HENRY: ... want, elk op ons eigen manier, waren Laurence en ik ronduit workaholics...

ALICE: (*schreeuwt*) Henry!!! (*in een keer gaan alle lichten op het toneel aan. Henry schrikt op uit zijn dagdroom*)

HENRY: (*chagrijnig*) Ja, wat?

ALICE: Echt hoor. Soms leef jij in een volstrekt andere wereld.

HENRY: Ik hoorde je wel.

ALICE: Echt? Wat zei ik dan?

HENRY: Weet je dat zelf dan niet meer?

ALICE: Of je al thee hebt gezet?

HENRY: (*vlak*) Thee. (*hij staat op en loopt richting de deur*)

ALICE: Een half uur geleden heb ik je gevraagd om thee te zetten.
Heb je dat nou al gedaan?

HENRY: Dat ga ik nu doen.

ALICE: Waarom heb je dat een half uur terug niet gedaan, Henry?

HENRY: Alice, als ik het een half uur geleden had gedaan, zou het nu koud zijn. Het lijkt me dat je liever een vers kopje hebt.

ALICE: Heb je soms liever dat ik thee zet, Henry?

HENRY: Niet als je het druk hebt, Alice.

ALICE: Ik ben de kamer aan het opruimen. (*de lichten vloeien over naar Henry, die zich omkeert om het publiek opnieuw toe te spreken. Als hij het publiek toespreekt, geeft dat aan dat hij dagdroomt. In deze periodes kan de andere personage hem niet horen en reageert dan ook niet op wat er gezegd wordt. Bovendien is Henry onzichtbaar voor Alice. Tijdens zijn speech draait hij om haar heen*)

HENRY: Ach, waar zijn mijn manieren gebleven? Mag ik u voorstellen aan mijn vrouw Alice. Op het moment is zij aan het opruimen. Dat is typisch Alice. Ze ruimt op. Ik maak troep, zij ruimt op. Goed geregeld eigenlijk. We houden elkaar aan het werk... Een geboren huisvrouw die Alice van mij. Het zit haar in het bloed. Ze vindt het heerlijk. Strijken. Afwassen. Stofzuigen. Afstoffen. Dat is haar hartenlust. Afstoffen. Ik heb dat eens uitgerekend. Per jaar is ze continue drieënhalve week aan het afstoffen. Dat is langer dan onze jaarlijkse vakantie. "Wat dacht je van een paar weekjes afstoffen in de Algarve, schat?" Ik durf te wedden dat Marilyn Monroe in haar hele leven nog nooit heeft afgestoft. Ik probeer ook wel mijn bijdrage te leveren hoor.. Moderne man, en zo. Een paar jaar geleden, met kerst, heb ik zelfs het ultieme mannelijke offer gebracht - ik heb voor haar een vaatwasser gekocht. Elke andere vrouw zou haar geluk niet op kunnen, toch? Mijn Alice niet.

Weet je wat ze zei? *(wederom geeft een verandering in de belichting een wijziging in het spel aan. Alice speelt nu in een flashback. Ze houdt een klein papiertje verpakt in kerstpapier vast)*

ALICE: Wat is dit?

HENRY: Maak maar open! Ik wilde het eigenlijk in een grote doos stoppen, een beetje als een surprise, met een rijmpje en zo. Maar eigenlijk leek dat mij niet nodig. *(ze heeft het onderhand uitgepakt en kijkt met een lege blik naar het papiertje)*

ALICE: Wat is het?

HENRY: Waar lijkt het op?

ALICE: Geen idee.

HENRY: Het is een vaatwasser!

ALICE: Het ziet er niet uit als een vaatwasser.

HENRY: Nee, dit is de vaatwasser ook niet. Dit is het aanbetalingsbewijs. Ze komen hem volgende week thuisbezorgen.

ALICE: *(snapt er niets meer van)* Heb je een vaatwasser voor ons gekocht?

HENRY: Nee, ik heb voor jou een vaatwasser gekocht. Negen van de tien keer ben jij degene die de afwas doet.

ALICE: Negen van de tien keer.

HENRY: Of vaker. En, ook al zeg ik het zelf, Alice, dit is geniaal. Het beste wat ik ooit verzonnen heb. Ik heb je voor eens en altijd verlost van de slavernij van het aanrecht. Van nu af aan bespaar je per week vier uur verspilld leven. Denk je eens in - per week kan je nu vier uur langer afstoffen. Dus?

ALICE: Dus wat?

HENRY: Ben je er blij mee?

ALICE: Ik weet het niet.

HENRY: Je weet het niet? Hoe bedoel, je weet het niet?

ALICE: Nou, ik moet er wat meer dingen van weten.

HENRY: Hoe bedoel je, meer van weten? Wat valt er nou te weten van een vaatwasser?

ALICE: Wat voor type is het?

HENRY: Hoezo, wat voor type is het?

ALICE: Nou, wat voor type is het?

HENRY: (*wordt steeds kwader*) Eentje van het type vaatwasser. Het type dat de vaat wast. Wat maakt het uit wat voor type het is?

ALICE: Hoeveel borden kunnen erin?

HENRY: Hoe moet ik dat nou weten? Genoeg.

ALICE: Nou, hoe groot is hij dan?

HENRY: Groot genoeg om de vaat te wassen.

ALICE: Warmwater aansluiting? Koudwater aansluiting?

HENRY: Dat moet je aan Phil vragen.

ALICE: Welk merk is het dan?

HENRY: Wat is dit? Het wekelijkse vragenuurtje?

ALICE: Jij hebt hem toch gekocht, Henry, dan weet je in elk geval wat voor merk het is.

HENRY: Het is een goed merk. Zo'n suffe Sony of zoiets, wat kan het verdomme schelen wat voor merk het is.

ALICE: Maar vertel er dan in elk geval iets over - ik bedoel, wat voor kleur is het?

HENRY: Oranje!

ALICE: Henry!

HENRY: Wat denk je zelf, Alice? Het is een vaatwasser. Al die dingen zijn wit!

ALICE: Je hoeft niet kwaad te worden.

HENRY: Ik kon kiezen uit een witte of een witte, dus ik heb geen risico genomen. Ik heb een witte gekozen

ALICE: Zuiver wit? Gebroken wit? Roomwit? Grijswit?

HENRY: Ach, Jezus Christus!

ALICE: Je hebt wit en wit, Henry. Wat ik wil zeggen is dat er vaatwassers en vaatwassers zijn.

HENRY: Ik weet dat er vaatwassers en vaatwassers zijn, Alice! Ik ben twee uur bezig geweest in die winkel met het kijken naar vaatwassers en vaatwassers. En uiteindelijk heb ik een vaatwasser gekocht. Een witte vaatwasser. Hij is wit en wast af.

ALICE: En verder weet je er niks over?

HENRY: Ik weet dat hij me een vermogen heeft gekost. Ik weet nog

dat ik dacht dat mijn vrouw het een fantastisch kerst- cadeau zou vinden. Ik weet nog dat ik dacht dat dit het beste idee ooit was.

ALICE: Het is niet erg persoonlijk.

HENRY: Hoe persoonlijk wil je het hebben? Wie doet hier nou verdomme de afwas?

ALICE: Je hoeft niet te gaan vloeken.

HENRY: Dus wie heeft er hier iets aan een vaatwasser, Alice? Nou? Jij. Ik niet. Ik beleef er nul komma nul plezier aan. Als alle vuile vaat zondag staat opgestapeld, wie kan er dan voor het eerst in haar leven eindelijk eens zorgeloos languit gaan zitten? Ik niet. Jij!

ALICE: Dus jij spoelt alle borden af en stopt ze in de vaatwasser voor me, Henry?

HENRY: Kom op, Alice, nou ga je lui doen. *(de lichten gaan in een keer over naar een spot op Henry, die zich tot het publiek richt)* Maar ze wilde het maar niet begrijpen. Uiteindelijk heb ik het betaalbewijs teruggebracht en mijn geld teruggevraagd. Pas later snapte ik dat Alice helemaal geen vaatwasser wil hebben omdat ze afwassen veel te leuk vindt. Het is een wezenlijk deel van het huishouden, en deze vrouw, dames en heren, is een huisvrouw in hart en nieren. Ze weet niet beter. Het is haar bestaansreden. Zonder dat zou ze verloren zijn. *(de lichten gaan half aan op Alice, die bij de bank naar iets op zoek is)* Nu is ze naar de andere pantoffel op zoek. Gisteren heb ik die achter de bank laten liggen. Gewoon om vanavond een beetje kleur te geven. Koud. IJskoud. Warmer. Ja! Nu even met je hoofd schudden. *(Alice schudt even met haar hoofd)* Ik doe het met opzet. Ze vindt het leuk om op pantoffeljacht te gaan.

ALICE: Volgens mij denkt hij dat ik het leuk vind om zijn pantoffels te zoeken.

HENRY: Echt waar. Ik heb haar een tijd bestudeerd. Daar gaan ze. Zij aan zij naast de bank. Brave meid. Het is een spelletje van ons. Ik leg ze achter de bank en zij zet ze er weer naast.

ALICE: Wat een troep.

HENRY: Alles keurig op zijn plek.

ALICE: Henry!

HENRY: Inclusief ikzelf.

ALICE: Henry!

HENRY: *(richt zich plotseling tot Alice als de lichten volledig aan gaan)*
U heeft mij geroepen, mevrouw?

ALICE: Het is hier weer een zwijnenstal.

HENRY: Ik heb overigens een ketel water opgezet. Ik dacht dat je wel een kopje thee zou lusten.

ALICE: Het was hier netjes tot jij thuiskwam.

HENRY: Ja, mijn fout, schat.

ALICE: Waarom doe je dat, Henry? Waarom moet jij altijd een spaak tussen de wielen steken.

HENRY: *(richt zich plotseling weer tot het publiek)* Misschien kan ik beter iets nog iets over mijn vrouw, Alice, vertellen. Om later verwarring te voorkomen. Mijn vrouw, dames en heren, heeft beleefdheid tot taalbarbarisme verheven. Ze spreekt altijd met minimaal twee woorden, maar dan wel de verkeerde woorden.

ALICE: Het is echt ongelooflijk. In een ongezien weet je er weer een puinhoop van te maken.

HENRY: Ommezien, Alice. Als het ongezien was, zou het niet opvallen ook.

ALICE: Wie zijn troep is het, Henry? Is het mijn troep?

HENRY: Nee, Alice, jouw troep is het niet. Jij maakt geen troep.

ALICE: Is het de troep van de kinderen?

HENRY: Nee, Alice. Zoals je misschien weet hebben wij geen kinderen.

ALICE: Precies, Henry. Dus van wie denken we dat deze troep is?

HENRY: Wij denken dat dit mijn troep is, Alice.

ALICE: Dat denken wij niet, Henry, dat weten wij. Maar wie ruimt het op?

HENRY: Jij, Alice.

ALICE: Ik, Henry. Maar ik vind dat niet erg. Vind ik dat erg, Henry?

HENRY: Jij vindt dat niet erg, Alice.

ALICE: Ik weet dat het mijn taak is - het huis aan kant houden - mijn plekje in dit bestaan.

HENRY: Dat heb ik niet gezegd.

ALICE: Je denkt het, Henry.

HENRY: Nee, Alice, jij denkt dat ik dat denk.

ALICE: Ik weet dat jij dat denkt, Henry.

HENRY: Jij denkt dat je het weet, Alice.

ALICE: Het enige wat ik van je vraag is dat je ook een handje helpt.

HENRY: Zoals theezetten.

ALICE: Zoals theezetten.

HENRY: Zal ik dan theezetten?

ALICE: En maak er geen puinhoop van in de keuken. Ik heb daar net alles gedweild en afgestoft.

HENRY: Dat bedoel ik. *(Henry gaat af. Alice stopt met haar bezigheden en er wordt een spot op haar gericht)*

ALICE: Alice Smith. Huisvrouw. Geboren: 27 september 1957. Gestorven: ongeveer vijftien jaar geleden. Getrouwd met Henry Smith. Geen kinderen. Meisjesnaam Smith. Aangetrouwde naam Smith. Een hele vooruitgang. "Aardige vent, die Henry van jou," zeggen ze allemaal. "Doet geen vlieg kwaad." Dat klopt als je gruwelijk saai zijn niet meetelt. Twee uur in een kamer opgesloten zitten met Henry en de vliegen komen je smeken of je ze alsjeblieft dood wilt slaan. Waarom ben ik niet met een opwindende Henry getrouwd? Catherine Turnbull is met een opwindende Henry getrouwd. Henry Olivier. Een acteur. Het was niet zijn echte naam - volgens mij heette hij eigenlijk Jones of iets dergelijks. Maar hij was wel een acteur. Een echte. Shakespeare en van dat soort dingen. Is op tv geweest. Speelde een postbode toen. Dat is haar Henry. Niet mijn Henry. Bij mijn Henry past maar één woord. Gewoontjes. Maar hij is niet gewoon gewoontjes, mijn Henry. Hij is ongewoon gewoontjes. Als hij nog gewoner zou zijn, werd het abnormaal. Maar dat punt bereikt hij steeds net niet. Waarom ben ik niet met een acteur getrouwd? *(Henry komt op met een meloen in zijn hand. Lichten gaan weer aan)*

HENRY: "Wee, de arme Yorick. Ik kende hem goed." Het schijnt dat hij dat nooit gezegd heeft.

ALICE: Wie heeft wat nooit gezegd?

HENRY: Hamlet. Hij heeft nooit gezegd: "Ik kende hem goed."

ALICE: Als dit weer een van je interessante wetedingetjes is, Henry, dan wil ik het niet weten.

HENRY: Net als Bogart. "Play it again, Sam," heeft hij ook nooit

gezegd.

ALICE: Heeft hij wel eens "Ga theezetten" gezegd?

HENRY: Dat is al klaar.

ALICE: Dat werd tijd.

HENRY: Water kookt pas als het kookt, Alice. Standaard natuurkunde. Het water moet een temperatuur van honderd graden Celsius bereiken voordat het bij het theezakje kan worden gegoten. Wil je trouwens een kopje?

ALICE: Waarom heb je die meloen vast.

HENRY: Die begint te rotten. Zal ik hem weggooien?

ALICE: Doe maar. *(Henry gaat naar de keuken. Een spot op Alice)* En gooi ons huwelijk ook maar weg, als je toch bezig bent. *(ze denkt even na)* Heb ik dat gezegd? Meende ik dat?

(een spot op Henry, die op het punt staat de meloen in de afvalbak te gooien. Hij staart naar de meloen. Hij pakt een banaan en houdt hem als de microfoon van een sportverslaggever voor zijn mond. Met een zwaar Amerikaans accent imiteert hij Jim en Clive, twee Amerikaanse football commentatoren)

JIM: En ik moet jou zeggen, Clive, dat alle ogen zullen gericht zijn op die ene man vanavond - Henry Smith - die nieuwe quarterback voor de Brownssocks. Hij is die nieuwe man bij de team, maar hij kent zijn klappen van die zweep.

CLIVE: Precies, Jim, deze man heeft een ongelooflijke staat van dienst. Pas een week bij de team en hij heeft die San Francisco 49'ers and die Detroit Spinners al gebroken. 94 touchdowns en een yardwinst gelijk aan tien kilometers.

JIM: Precies zoals jij zegt, Clive. En ik kan jou zeggen dat die cheerleaders de dak van het huis tikken als deze man aan de bal komt. En daar gaan we weer. Brownssocks voor de kick-off met nog 47 seconden te gaan in de 46ste superbowl. Kijk die linebackers hun knieën knikken. Wow!

(lichten vloeien over naar Alice. Ze is aan de telefoon)

ALICE: Ik begin me echt zorgen over hem te maken, Catherine. Gisterenavond rende hij gillend door de keuken en gooide een meloen het raam uit. Als hij zo doorgaat, wordt het nog

interessant. (*Henry komt op*) Nou, ik moet ophangen. Ik spreek je later. Dag.

HENRY: Wie was dat?

ALICE: Catherine.

HENRY: Wie is Catherine?

ALICE: Mijn zus, Catherine.

HENRY: Oh. Wat wilde ze?

ALICE: Niets. Ik belde haar.

HENRY: Oh. Wat wilde jij?

ALICE: Niets.

HENRY: Oh, mooi. Maar goed dat ik die aandelen in British Telecom heb.

ALICE: Het was gewoon even een belletje, Henry. Een keer in de zoveel tijd bel ik er even.

HENRY: Twee keer.

ALICE: Huh?

HENRY: Twee keer in de zoveel tijd. Gisteren heb je haar ook al gebeld.

ALICE: Tjonge, sorry hoor!

HENRY: Ik zeg het alleen maar.

ALICE: En dat is trouwens niet waar. Gisteren belde ze mij.

HENRY: Wat wilde ze?

ALICE: Niets bijzonders.

HENRY: Oh. Jammer dat ze het niets van gisteren niet heeft be- waard tot het niets van vandaag. Dat had haar een telefoontje bespaard.

ALICE: Moet jij niet iets doen?

HENRY: Zoals?

ALICE: Ga voor mijn part de goudvis voeren.

HENRY: Heb ik al gedaan.

ALICE: Dan doe je het nog een keer.

HENRY: Goudvissen moet je niet teveel voeren. Daarvan raken ze in de war.

ALICE: Kom op, Henry. Leef je eens uit. Maak de goudvis in de war.

(Henry gaat de goudvis in zijn kleine ronde kom voeren)

HENRY: Orka. Kom op, Orka. Lekkere hapjes. Wil je nog wat gedroogd plankton. Het is je lievelingssmaak, gerookte bacon. Net als vorige week. En de week daarvoor. Mmm, smullen. *(tuurt in de kom)* Arme sukkel. Wat een leven, hè? Altijd maar hetzelfde rondje. Dag in, dag uit. Tot je doodgaat.

ALICE: *(bedachtzaam, met een diepe zucht)* Ja.

HENRY: Wat eten we?

ALICE: Vis.

HENRY: Ja, ja.

ALICE: Of spaghetti, dat kan ook.

HENRY: Het maakt mij niet uit.

ALICE: Nou, kies maar.

HENRY: Een van beiden. Het maakt mij niet uit.

ALICE: Kies nou.

HENRY: Het maakt mij echt niet uit!

ALICE: Doe niet zo moeilijk.

HENRY: Ik doe niet moeilijk. Waarom doe ik nou moeilijk? Ik maak het juist makkelijker. Vis. Spaghetti. Een van beiden - het maakt mij niet uit.

ALICE: Als het niet uitmaakt, kies je er maar een. Als het je niet uitmaakt, is het des te makkelijker om te kiezen.

HENRY: Dan kies jij toch.

ALICE: Mij kan het niet schelen. Kies jij maar.

HENRY: Wat zei ik nou? Een van beiden. Verras me maar.

ALICE: Zal ik je met vis of met spaghetti verrassen?

HENRY: Met wat ik niet verwacht.

ALICE: Welk van beiden verwacht je niet?

HENRY: Nou, welk van de twee is het makkelijkste klaar te maken?

ALICE: Allebei net zo makkelijk.

HENRY: Wat gaat het snelste?

ALICE: Onderhand had ik ze alletwee al klaar kunnen hebben. Kies nou gewoon! Er is er toch wel eentje die je lekkerder vindt?

HENRY: Waarom?

ALICE: In een van beiden heb je vast net iets meer zin dan in de andere!

HENRY: Waarom zou dat zo zijn?

ALICE: Dat moet wel. Dat heeft iedereen.

HENRY: In welk van beiden heb jij dan net iets meer zin dan in de andere?

ALICE: Mij maakt het niets uit - jij mag kiezen.

HENRY: Waarom moet ik kiezen?

ALICE: Omdat ik weinig trek heb.

HENRY: Nou, ik rammel.

ALICE: Kies dan! (*stilte*)

HENRY: Er moet er eentje zijn die sneller klaar is dan de andere.

ALICE: Okay, de vis is waarschijnlijk iets sneller klaar.

HENRY: Dan doen we de vis.

ALICE: Maar eigenlijk wil ik de spaghetti opmaken.

HENRY: Nou, spaghetti dan!

ALICE: Ach, de spaghetti kan morgen ook.

HENRY: Dan eten we vis.

ALICE: Het is dus wel zo dat als we het ene vandaag eten, dan eten we het andere morgen.

HENRY: Dus eigenlijk maakt het niets uit? Ik eet het ene morgen en het andere vandaag.

ALICE: Wat?

HENRY: Wat jij wilt.

ALICE: Verdomme, kies nou!

HENRY: Nee! Dat doe ik verdomme niet!

ALICE: Waarom niet?

HENRY: Het begint nu een principekwestie te worden. Ik weiger te kiezen.

ALICE: Prima! Dan eten we geen van beiden!

HENRY: Nee, we eten allebei! We eten vis met spaghetti!

ALICE: Doe niet zo belachelijk.

HENRY: Met een glas rode en een glas witte wijn. *(Alice gaat onverzettelijk zitten)* Wat doe je nou?

ALICE: Wachten tot jij een besluit neemt.

(op Henry wordt een spot gericht. Hij tuurt aandachtig voor zich uit. Ergens in de verte klinkt marsmuziek. Alice, die spreekt vanuit de duisternis, wordt een Amerikaanse senator. Henry wordt de president)

SENATOR: De situatie is uitermate ernstig, meneer de president. VN-resolutie vijf vier nul is openlijk geschonden. Als we nu geen actie ondernemen, tast dat het volledige westerse bondgenootschap aan. Maar anderzijds, als we wel tot actie overgaan, zullen de consequenties...

PRESIDENT: Ik ben mij uitermate bewust van de consequenties, senator.

SENATOR: Jawel, meneer de president.

PRESIDENT: Generaal Montgomery?

SENATOR: Die zegt ja, meneer. Een zeer beslist ja.

PRESIDENT: Generaal Thorpe?

SENATOR: Absoluut tegen, meneer.

PRESIDENT: De senaat?

SENATOR: Precies verdeeld. De keus is aan u, meneer de president.

PRESIDENT: Hoe lang hebben we nog?

SENATOR: We houden een veiligheidsmarge van vijftien seconden aan, meneer. *(het geluid van een tikkende klok zwelt aan en stopt dan abrupt)* Meneer de president?

PRESIDENT: Goed. We doen het. *(meteen gaan alle lichten aan om het einde van de dagdroom aan te geven)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto